

„ПЮЪР ТРЕЙДИНГ“ ЕООД
ГОДИШЕН ФИНАНСОВ ОТЧЕТ
КЪМ 31 ДЕКЕМВРИ 2021 Г.

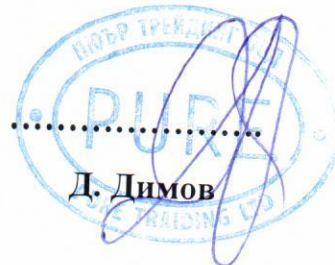
София, 2021 година

Годишния финансов отчет за отчетната година 2021, завършваща на 31.12.2021г. е одобрен и подписан от името на „ПЮЪР ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, от Димчо Иванов Димов, Управител на фирмата.

Съставил:

Ивелина Матеева

Управител:

Д. Димов

**СЪДЪРЖАНИЕ НА ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ
ЗА 2021 г.**

Годишен доклад за дейността към 31.12.2021г.

Счетоводна политика

Допълнителна информация

Приложения:

Счетоводен баланс

Отчет за приходи и разходи

Ръководството представя своя годишен доклад и подписан годишен финансов отчет към 31 декември 2021г.

ОТЧЕТЕН ПЕРИОД

Отчетния период започва на 01.01.2021г. и завършва на 31.12.2021г. В отчетите е отразена сравнителна информация за предходен период.

КАПИТАЛ

Дружеството е 100 % частно притежание.

Към 31 декември 2021 г. капитала на дружеството е в размер на 3000 /три хиляди/ лв. записан и внесен капитал.

УПРАВИТЕЛИ

Управител на Дружеството:

Димчо Иванов Димов

СТРУКТУРА НА ДРУЖЕСТВОТО

Дружеството няма дъщерни предприятия.

Седалище и адрес на управление: гр. София п.к. 1528

ж.к.Дружба I, ТЦ Европа, бул. „Искърско шосе“ No 7, Район Искър, Република България

Адрес за кореспонденция: гр. София,

ж.к.Дружба I, ТЦ Европа, бул. „Искърско шосе“ No 7, Район Искър, Република България

ФИНАНСОВ РИСК

Деятелността на Дружеството не е изложена на кредитен риск.

Кредитният риск се управлява чрез осъществяване на мониторинг на задълженията към Клиенти по аванси.

Цялостната политика на Дружеството по отношение на управлението на риска цели да намали вероятността от негативни ефекти върху финансовите резултати.

ОТГОВОРНОСТИ НА РЪКОВОДСТВОТО

Според българското законодателство ръководството следва да изготвя финансов отчет за всяка финансова година, който да дава вярна и честна представа за финансовото състояние на Дружеството и неговите резултати към края на годината. Ръководството е изготвило приложения тук финансов отчет в съответствие с изискванията на Националните счетоводни стандарти, приети с Постановление на Министерски съвет № 46 от 21.03.2005 г., обнародвани в ДВ, бр. 30 от 7.04.2005 г., изм. ДВ. бр.86 от 26 Октомври 2007г.в сила от 01.01.2008 г. , изм. ДВ. бр.3 от 12 Януари 2016г.

Ръководството потвърждава, че е прилагало последователно адекватна счетоводна политика.

Ръководството потвърждава, че са следвани изискванията на действащите Национални счетоводни стандарти, като финансовите отчети са изготвени на принципа на действащото предприятие.

Ръководството е отговорно за коректното водене на счетоводните регистри, за целесъобразното управление на активите на дружеството и за предприемането на необходимите мерки за избягването и откриването на евентуални злоупотреби и други нередности.

.....
Димчо Димов

Управител на „ПЮЪР ТРЕЙДИНГ“ ЕООД; 07.06.2022 г., София

Текущи и нетекущи активи

Бъдещата икономическа изгода от един актив е възможността му пряко или косвено да допринесе за потока от парични средства или парични еквиваленти към предприятието. Тези парични потоци могат да се получат от използването на актива или от освобождаването от него.

Активите се представят в счетоводния баланс като текущи (краткотрайни/краткосрочни) или нетекущи (дълготрайни/дългосрочни) в зависимост от целта при придобиването им.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, се представят като текущи активи.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани/държани за продължителен период от време (през повече от един оперативен цикъл) в дейността на предприятието, се представят като нетекущи активи.

Оперативният цикъл е времето от придобиване на активите (материали, суровини и други), които влизат в процес на преработка, до реализация на създадения продукт в парични средства. Оперативният цикъл на предприятието е 12 месеца/година.

Когато актив се реализира като част от оперативния цикъл на предприятието, той се представя като текущ дори и тогава, когато не се очаква да бъде реализиран през следващите 12 месеца.

Активите, които са придобити с цел последваща продажба (търговска цел), се представят като текущи активи.

Актив се класифицира като нетекущ ако не отговаря на критериите за класифициране като текущ.

СС № 2 – Отчитане на стоково-материалните запаси

СС № 16 – Дълготрайни материални активи

СС 38 – Нематериални активи

СС № 4 – Отчитане на амортизациите

СС № 36 – Обезценка на активи

Нематериални активи

Като нематериални активи се отчитат активите, които отговарят на определението за нематериален актив и отговарят на критериите за отчитане на нематериални активи формулирани в СС 38 Нематериални активи.

Амортизирането на дълготрайните нематериални активи се осъществява съгласно СС 4 - Отчитане на амортизациите.

Дълготрайните нематериални активи се амортизират по линейния метод за срока на определения полезен живот.

Дълготрайни материални активи

Като дълготрайни материални активи се отчитат активи които отговарят на критериите на СС 16 и имат стойност при придобиването равна или по-висока от 700 лв /чл.50, ал.1, т1 от ЗКПО/. Активите, които имат стойност по-ниска от посочената се отчитат като текущи разходи за периода на придобиване в съответствие с одобрената счетоводна политика.

Всеки дълготраен материален актив се оценява при придобиването му:

- по цена на придобиване определена в съответствие с изискванията на СС 16 Дълготрайни материални активи;
- по себестойност - когато са създадени в предприятието;
- по справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;

Счетоводна политика

Финансовият отчет е изготвен на принципа на действащо предприятие, което предполага, че Дружеството ще продължи да съществува в обозримо бъдеще. Бъдещата дейност на Дружеството зависи в значителна степен от бизнес средата.

Основните счетоводни принципи, залегнали при изготвянето на счетоводния отчет, са както следва:

База за изготвяне на финансовите отчети

Финансовият отчет се изготвя в съответствие с изискванията на Националните счетоводни стандарти, приети с Постановление на Министерски съвет № 46 от 21.03.2005 г., обнародвани в ДВ, бр. 30 от 7.04.2005 г., изм. ДВ, бр.86 от 26 Октомври 2007г.в сила от 01.01.2008 г. , изм. ДВ, бр.3 от 12 Януари 2016г.

Стандартите, са надлежно приложени за 2021 г.

Дружеството води счетоводните си регистри в Български лев (BGN), който е приет за валута на представяне. Данните във финансовите отчети и бележките към него са представени в хиляди български лева (BGN'000), освен където изрично е посочено друго. От 1 януари 1999 година българският лев е с фиксиран курс към еврото: 1.95583 лева за 1 евро.

Сделки в чуждестранна валута

Отделните елементи на финансовите отчети на Дружеството се оценяват в български лева – валутата на основната икономическа среда, в която дружеството извършва дейността си (“функционалната валута”).

Сделките в чуждестранна валута се преизчисляват във функционалната валута като се използват валутните курсове в сила на датите на операциите. Печалбите и загубите от промяна във валутните курсове, възникнали в резултат на разплащания по сделки в чуждестранна валута, както и от преоценка по заключителен валутен курс на деноминирани в чуждестранна валута активи и пасиви се признават в отчета за доходите. Към 31 декември 2020г. паричните активи и пасиви са деноминирани като се използва официалния обменен курс на БНБ – 1 евро = 1.95583 лева (2021 г.: 1.95583).

СС № 21 – Ефекти от промените във валутните курсове определя реда за отчитането на ефекта от промените във валутните курсове при сделки с чуждестранна валута и превръщането на финансовите отчети за дейността в чужбина в левове с цел включването им в годишния финансов отчет на отчитащото се предприятие.

Приходи и разходи за лихви

Приходи и разходи за лихви се признават в Отчета за доходите за всички финансови инструменти на принципа на текущо начисление, въз основа на реалната цена на придобиване.

Други приходи и разходи

Другите приходи и разходи се признават на принципа на текущо начисление към момента на предоставяне на услугите.

- по оценка, приета от съда, и всички преки разходи - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

Последващото оценяване се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Направените обезценки се отчитат като разход и се признават в отчета за приходи и разходи за съответния период.

Размяна на активи

Когато дълготраен материален актив е получен в резултат на замяна или частична замяна срещу друг несходен дълготраен материален актив или други активи, цената на придобиване се определя по справедливата стойност на получения актив, която е еквивалентна на справедливата стойност на отдадения актив, коригирана с всички прехвърлени парични средства. Възникналата разлика между цената на придобиване на получения актив и сумата от балансовата стойност на отдадения актив и всички прехвърлени парични средства се отчита като печалба или загуба. Когато материален дълготраен актив се придобива в замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност, не се признава никаква печалба или загуба за съответната сделка. Цената на придобиване на новия актив е балансовата стойност на отдадения актив. Когато справедливата стойност на получения актив представлява доказателство за намалената стойност на отдадения актив, първо се намалява стойността на отдадения актив и тази намалена стойност се приписва на новия актив. Последващи разходи свързани с отделен дълготраен материален актив се отчитат в увеличение на балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да придобие икономически изгоди над първоначално оценената стандартна ефективност. Във всички останали случаи последващите разходи се признават за разход за периода, в който са направени. Предприятието отписва дълготраен материален актив при продажба или когато не се очакват никакви икономически изгоди от използването на актива или при освобождаването от него.

Временно изведените дълготрайни активи от употреба - за ремонтване, за подобрения, за консервиране и т.н. не се отписват от баланса на предприятието. Разходите за консервиране (извеждане от употреба за определен период и последващо въвеждане в употреба) се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Амортизирането на дълготрайните материални активи се осъществява съгласно СС 4 - Отчитане на амортизациите.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод за периода на очаквания полезен живот.

Оборудване

Оборудването е представено по цена на придобиване, намалена с начислената до момента амортизация. Амортизацията се изчислява по линейния метод за формиране остатъчната стойност на всеки актив за периода на полезния му живот, като се прилагат следните амортизационни норми:

Компютри	50%
Транспортни средства	25%
Машини и оборудване	30%
Други	15%

Съгласно изискванията на СС36 Обезценка на активи към датата на изготвяне на финансовия отчет се прави преценка дали съществуват индикации, че стойността на даден дълготраен

материален актив е обезценена. Ръководството извършва годишни прегледи на активите за обезценка и в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-висока от неговата възстановима стойност, той се обезценява до възстановимата си стойност.

Печалбите и загубите от продажба на дълготрайни активи се определят като се сравнят приходите от продажбата с балансовата стойност и се включват в резултата от дейността. Ремонти и подобрения се отчитат директно в отчета за доходите при извършването им.

Остатъчната стойност и полезният живот на активите се преразглеждат, и ако е необходимо, се правят съответни корекции към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет.

Финансови активи

Предприятието прилага СС32 Финансови инструменти при отчитане на финансови активи. Финансов актив е всеки актив който е:

- Парична сума;
- Договорно право за:
 - ✓ получаване на парични суми или друг финансов актив от друго предприятие;
 - ✓ размяна на финансов инструмент с друго предприятие при потенциално благоприятни условия;
 - ✓ инструмент на собствения капитал на друго предприятие;
 - ✓ компенсаторен инструмент по смисъла на чл. 2 от Закона за сделките с компенсаторни инструменти.

Финансовите активи се класифицират в зависимост от целта на придобиване, а когато са част от портфейл, се класифицират в зависимост от целта, която предприятието си е поставило за постигане с портфейла.

Финансовите активи се класифицират в следните категории съгласно изискванията на СС 32 Финансови инструменти:

- ✓ Финансови активи, държани за търгуване - тези, които са придобити от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърски марж.
- ✓ Финансови активи, държани до настъпване на падеж - финансови активи с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има положителното намерение и възможност да запази до настъпване на падежа им.
- ✓ Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието - финансови активи, създадени от предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги на дадени дебитори.
- ✓ Обявени за продажба - всички финансови активи, които не могат да се класифицират в предходните групи.

Финансови активи се признават в баланса, когато предприятието стане страна по договорните условия на инструмента.

Финансовите активи се оценяват при първоначалното придобиване по цена на придобиване, която включва:

- Справедливата стойност на даденото;
- Разходите по извършване на сделка с финансови инструменти, като:
 - ✓ хонорари, комисиони и други възнаграждения, изплатени на агенти, брокери, консултанти, дилъри и други, пряко ангажирани със сделката лица;

- ✓ данъци, такси, разрешения и други, изплатени на борси и на регулационни органи;
- ✓ трансферни данъци и мита и други.

След първоначалното признаване предприятието оценява финансовите активи както следва:

- ✓ по справедлива стойност, която не се корегира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи, класифицирани като:
 - Финансови активи, държани за търгуване;
 - Финансови активи, обявени за продажба.
- ✓ по амортизируема стойност с помощта на метода на ефективната лихва финансовите активи, класифицирани като:
 - Инвестиции, държани до настъпване на падеж, и
 - Заеми и вземания, предоставени от предприятието и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж.
- ✓ По себестойност - заеми и вземания, предоставени от предприятието, които нямат фиксиран падеж.

Разликите от промените в оценката на финансовите активи се отчита както следва :

Разликите от промените в оценките на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани като:

- ✓ държани за търгуване (включително производните финансови инструменти), се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи;
- ✓ обявени за продажба, се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи, или увеличение или намаление на резерв от преоценка за финансови инструменти, който може да бъде положителна или отрицателна величина;
- ✓ заеми и вземания, предоставени от предприятието и държани за търгуване (включително производните финансови инструменти), се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
- ✓ обезценката на финансовите активи, отчетени по амортизируема стойност, се отчита като финансов разход.

Финансови активи се отписват изцяло или частично единствено когато договорените права по тях бъдат погасени. Погасяване (изцяло или частично) на договорени права, произтичащи от финансов инструмент, е налице при:

- ✓ реализиране на правата или уреждане на задълженията;
- ✓ отказ от правата или отменяне на задълженията;
- ✓ изтичане на срока за реализиране на правата или за уреждане на задълженията.

Когато финансовият актив е отписан, създаденият за него резерв от преоценка се отчита като текущ финансов разход или текущ финансов приход.

Дружеството преценява към всяка дата на изготвяне на баланс дали съществуват обективни доказателства, че финансов актив или група от финансови активи са обезценени. Финансов актив или група от финансови активи са обезценени и имат нанесени загуби от обезценка само ако съществуват обективни доказателства за обезценката като резултат от едно или повече събития, възникнали след първоначалното признаване на актива (събитие

причиняващо загуба) и че събитието причиняващо загуба (или събитията) влияе върху очакваните бъдещи парични потоци от финансовия актив или групата от финансови активи, които могат да бъдат надеждно оценени.

Дружеството оценява дали съществуват обективни доказателства за обезценка за финансови активи, които поотделно са съществени. Ако Дружеството определи, че не съществуват обективни доказателства за обезценка на отделен финансов актив, независимо дали е съществен или не, актива се включва в група от финансови активи със сходни характеристики.

Стоково – материални запаси

Стоково-материални запаси са краткотрайните материални активи под формата на:

- материали, придобити главно чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или услуги. Те могат да са обект и на преки продажби, когато това се прецени от предприятието;
- продукция, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба;
- стоки, придобити главно чрез покупка и предназначени за продажба;
- незавършено производство, представляващо съвкупност от разходи, от които се очаква да се произведе продукция, с изключение на незавършеното производство, възникнало по договори за строителство, включително пряко свързани с тях договори за предоставяне на преки услуги;
- инвестиция в материален запас - материални активи, придобити за инвестиционни цели, а не за ползване.

Нетна реализируема стойност е предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с необходимите разходи за завършване на производствения цикъл и разходите, необходими за осъществяване на продажбата.

Материалните запаси се оценяват от предприятието по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.

Доставната стойност включва сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до сегашното състояние и местоположение.

Не се включват в разходите по закупуване:

- складовите разходи за съхраняване на материалните запаси;
- административните разходи;
- финансовите разходи;
- транспортни разходи;
- извънредните разходи.

Тези разходи се отчитат като текущи разходи за периода, през който са извършени. Потреблението на материални запаси се оценява по средно претеглена стойност.

Вземания

Като кредити и вземания възникнали първоначално в предприятието се класифицират вземания възникнали от директно предоставяне на стоки, услуги, пари или парични еквиваленти на дебитори.

Първоначално тези вземания и кредити се оценяват по себестойност.

След първоначалното признаване кредитите и вземанията от клиенти и доставчици които са без фиксиран падеж се отчитат по себестойност.

Кредитите и вземанията от клиенти и доставчици които са с фиксиран падеж се отчитат по амортизираната им стойност. Ефективният лихвен процент е оригиналният процент определен с договора.

Определянето на обезценката се извършва на база на индивидуален подход за всяко вземане по решение на ръководството.

Обезценката на вземанията е отчетена в съответствие с СС 32 Финансови инструменти като разлика между балансовата стойност на вземането от клиента и неговата възстановима стойност се отчита като текущи разходи за периода .

Данъците за възстановяване се представят по оригиналния размер на сумата на вземането.

Другите вземания се представят по себестойност.

Като краткосрочни се класифицират вземания които са:

- без фиксиран падеж,
- с фиксиран падеж и остатъчен срок до падежа до една година от датата на съставяне на годишния финансов отчет.

Като дългосрочни се класифицират вземания които са с фиксиран падеж и остатъчен срок до падежа над една година от датата на съставяне на годишния финансов отчет.

Парични средства и парични еквиваленти

За целите на отчета паричните средства и парични еквиваленти включват баланси с падеж по-кратък от 3 месеца, от датата на придобиване, пари в брой и суми, дължими по банкови сметки.

Паричните средства и еквиваленти се показват в баланса по себестойност. За целта на изготвяне на отчета за паричния поток паричните средства и еквиваленти се състоят от неблокираните парични средства в брой и по банкови сметки в лева и валута.

Разходи за бъдещи периоди

Като разходи за бъдещи периоди се представят предплатените разходи които касаят следващи отчетни периоди и извършени разходи за получаването на приходи, за които приходите не могат да бъдат надеждно определени към датата на финансовия отчет.

Собствен капитал

Предприятието прилага концепцията за поддържане на финансовия капитал.

Счита се, че предприятието поддържа собствения си капитал, когато неговият стойностен размер в края на отчетния период е най-малко равен на размера му в началото на отчетния период, след приспадане на: вложения капитал от собственика през периода; преоценката, отразена в собствения капитал. Поддържането се измерва в номинални парични единици.

Собственият капитал на предприятието се състои от:

Основен капитал включващ :

Записан капитал – представен по номинална стойност съгласно съдебно решение за регистрация.

Премии от емисии.

Резерв от последващи оценки – формиран по изискванията за отчитане установени в СС и прилаганата счетоводна политика.

Законови резерви – образувани от разпределение на печалба съгласно изискванията на Търговския закон.

Резерв свързан с изкупени собствени акции- формиран съгласно чл.187в ал.4 от ТЗ.

Резерв съгласно учредителен акт.

Други резерви – образувани по решение на собствениците на капитала.

Финансов резултат включващ:

Неразпределена към датата на финансовия отчет натрупана печалба от предходни периоди.
Непокрита към датата на финансовия отчет натрупана загуба от предходни периоди.
Печалба/загуба от периода.

Предприятието е приело счетоводна политика да отразява корекции от промяната и, както и фундаментални грешки чрез коригиране на салдото на неразпределената печалба/загуба в началото на отчетния период съгласно СС8 Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика. Сравнителната информация за предходните периоди се преизчислява с размера на корекциите. Когато намалението на неразпределената печалба е по-голямо от салдото на неразпределената печалба преди намалението, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години.

Финансови пасиви

Финансов пасив е всеки пасив, който представлява договорно задължение за:

- предоставяне на парични суми или финансов актив на друго предприятие,
- размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално неблагоприятни условия.

Класификация на финансовите пасиви според СС 32 Финансови инструменти:

- Държани за търгуване - финансови пасиви, поети от предприятието с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърските маржове.
- Държани до настъпване на падеж - финансови пасиви с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има положителното намерение и възможност да запази до настъпване на падежа им.
- Възникнали първоначално в предприятието финансови пасиви.

След първоначалното признаване предприятието оценява по:

- По амортизируема стойност - финансовите пасиви, класифицирани като държани до настъпване на падеж и финансовите пасиви, класифицирани като възникнали първоначално в предприятието,
- По справедлива стойност - финансовите пасиви, класифицирани като държани за търгуване.

Задължения

Като краткосрочни се класифицират задължения които са:

- без фиксиран падеж,
- с фиксиран падеж и остатъчен срок до падежа до една година от датата на съставяне на годишния финансов отчет.

Като дългосрочни се класифицират задължения, които са с фиксиран падеж и остатъчен срок до падежа над една година от датата на съставяне на годишния финансов отчет.

Кредити, търговски и други задължения са финансови пасиви възникнали от директно предоставяне на стоки, услуги, пари или парични еквиваленти от кредитори.

След първоначалното признаване кредитите и търговските задълженията, които са без фиксиран падеж се отчитат по оценената при придобиването им стойност.

Кредитите и задълженията, които са с фиксиран падеж се отчитат по амортизираната им стойност. Ефективният лихвен процент е оригиналният процент определен с договора.

Данъчни задължения

Текущите данъчни задължения на предприятието не произтичат от договорни взаимоотношения и не се класифицират като финансови пасиви.

Текущият данък за текущия и предходни периоди се признава като пасив до степента, до която не е платен. Текущите данъчни пасиви за текущия и предходни периоди се оценяват по сумата, която се очаква да бъде платена на данъчните органи при прилагане на данъчни ставки и данъчни закони, действащи към датата на баланса.

Доходи на персонала

Доходите на персонала са възнагражденията предоставени от предприятието на персонала в замяна на положения от него труд, включващи: краткосрочни доходи, доходи след напускане, други дългосрочни доходи, доходи при напускане, доходи под формата на компенсации с акции или дялове от собствения капитал.

В доходите на персонала се включват и възнагражденията по договори за управление и контрол, възнагражденията по извънтрудови правоотношения на наети лица.

Като задължения към персонал и осигурителни организации се класифицират задължения на предприятието по повод на минал труд положен от наетия персонал и съответните осигурителни вноски които се изискват от законодателството. Съгласно изискванията на СС 19 Доходи на персонала, се включват и начислените краткосрочни доходи на персонала с произход неползвани отпуски на персонала и начислените на база на действащите ставки за осигуряване, осигурителни вноски върху тези доходи.

Полагащите се суми за компенсируеми отпуски на персонала се отчитат като задължение и като разход, свързан с краткосрочните доходи на персонала.

За ненатрупващите се компенсируеми отпуски предприятието не признава задължение и разход до момента на отпускане, тъй като трудовият стаж на персонала не увеличава размера на обезщетението.

Предприятието няма политика за начисляване на дългосрочни доходи на персонала.

Доходите при напускане, предоставяни на персонала, включват глобална сума, определена законодателно или чрез договорно или друго споразумение.

Доходите при напускане не осигуряват на предприятието бъдещи икономически изгоди, поради което се признават за разход в момента на възникването им. Когато доходите при напускане станат изискуеми за повече от 12 месеца след датата на счетоводния баланс, се отчитат дисконтирани чрез коефициент.

Провизии, условни задължения и условни пасиви

Провизия се признава, когато са изпълнени следните критерии:

- предприятието има текущо правно или конструктивно задължение като резултат от минали събития към датата на изготвянето на баланса;
- има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток от ресурси, включващи икономически изгоди;
- може да бъде направена надеждна оценка на размера на задължението.

Размерът на признатата провизия трябва да бъде най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущото задължение към датата на баланса: *Най-добрата оценка на разходите*, необходими за покриване на текущо задължение, е сумата, която предприятието би платило пропорционално за погасяване на задължението към датата на баланса или за да го прехвърли към трета страна по същото време. Често обаче е невъзможно или неоправдано скъпо да се погаси или прехвърли задължение към датата на